

5

หมวด

๕...โอกาสที่ไม่ควรมองข้าม

มาเลเซีย : นโยบายใหม่อุตสาหกรรมรถยนต์

มาเลเซียประกาศบังคับใช้นโยบายเกี่ยวกับอุตสาหกรรมรถยนต์แห่งชาติ (National Automotive Policy: NAP) ฉบับใหม่ เมื่อวันที่ 22 มีนาคม 2549 เพื่อพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันของอุตสาหกรรมรถยนต์ พร้อมผลักดันให้มาเลเซียก้าวขึ้นเป็นศูนย์กลางการผลิตรถยนต์ที่สำคัญของภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้

รายละเอียดสำคัญของ NAP

1. การปรับโครงสร้างอัตราภาษี

- **ภาษีนำเข้า** มาเลเซียปรับลดภาษีนำเข้ารถยนต์สำเร็จรูป โดยเรียกเก็บจากประเทศในกลุ่ม ASEAN ในอัตราร้อยละ 0-5 จากที่เคยเรียกเก็บร้อยละ 15 ตามข้อตกลง **เขตการค้าเสรี ASEAN**

(ASEAN Free Trade Area: **AFTA**) ทั้งนี้มีเงื่อนไขว่าต้องให้ขึ้นส่วนจากประเทศในกลุ่ม ASEAN ไม่ต่ำกว่าร้อยละ 40 ส่วนอัตราเรียกเก็บภาษีนำเข้าจากประเทศนอกกลุ่ม ASEAN อยู่ที่ร้อยละ 0-30 จากเดิมอัตราร้อยละ 50

- **ภาษีสรรพสามิต** มาเลเซียปรับลดภาษีสรรพสามิตซึ่งเรียกเก็บจากผู้ผลิตรถยนต์ต่างชาติและผู้ผลิตรถยนต์แห่งชาติของมาเลเซีย ได้แก่ บริษัท Proton, Perodua, Naza และ Inokom ให้เหลืออัตราเท่ากันที่ร้อยละ 60-125 จากที่เคยเรียกเก็บร้อยละ 60-250 และยกเลิกการให้สิทธิประโยชน์แก่ผู้ผลิตรถยนต์แห่งชาติในการขอคืนภาษีสรรพสามิตร้อยละ 50

2. การจำกัดการนำเข้ารถยนต์สำเร็จรูปจากต่างประเทศ รถยนต์นำเข้าต้องได้รับ**ใบอนุญาต** (Approved Permit: **AP**) จากรัฐบาลมาเลเซียและจำนวนรถยนต์ที่ได้รับใบอนุญาตในแต่ละปีต้องไม่เกินร้อยละ 10 ของปริมาณรถยนต์ที่ผลิตได้ในประเทศ นอกจากนี้ ผู้มีสิทธิได้รับใบอนุญาตต้องมีเชื้อชาติมาเลเซียแท้ (Bumiputera) หรือเป็นบริษัทที่มีคนเชื้อชาติมาเลเซียถือหุ้นไม่ต่ำกว่าร้อยละ 70 หรือเป็นบริษัทที่มีโรงงานประกอบรถยนต์ในมาเลเซียเท่านั้น ทั้งนี้ ในปี 2548 รัฐบาลมาเลเซียได้ออกใบอนุญาตจำนวน 113 ใบ มีการนำเข้ารถยนต์ 67,000 คัน

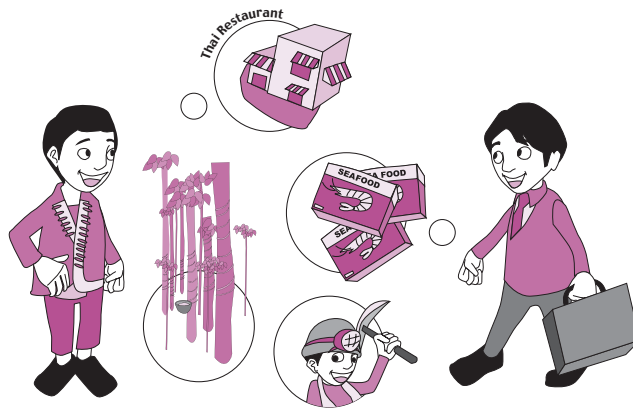
ผลกระทบของการประกาศบังคับใช้ NAP ต่ออุตสาหกรรมยานยนต์ของไทย

รัฐ...โอกาสที่ไมควรมองข้าม

1. ด้านการส่งออก การปรับลดอัตราภาษีนำเข้ารถยนต์ของมาเลเซียคาดว่าจะส่งผลดีต่อการส่งออกรถยนต์ของไทยไม่มากนัก เนื่องจากมาเลเซียยังจำกัดการนำเข้ารถยนต์ด้วยการกำหนดให้ต้องได้รับใบอนุญาตก่อนนำเข้า

2. ด้านการลงทุนของผู้ผลิตรถยนต์ต่างชาติ นโยบายอุตสาหกรรมรถยนต์ของมาเลเซียที่ลดความเหลื่อมล้ำระหว่างผู้ผลิตรถยนต์แห่งชาติของมาเลเซียและผู้ผลิตรถยนต์ต่างชาติในมาเลเซียด้วยการยกเลิกสิทธิประโยชน์ในการขอคืนภาษีสรรพสามิตของผู้ผลิตรถยนต์แห่งชาติ รวมทั้งการปรับลดภาษีนำเข้าของประเทศในกลุ่ม ASEAN ตามข้อตกลง AFTA ล้วนเอื้อประโยชน์ต่อการส่งออกรถยนต์จากมาเลเซียไปยังประเทศในกลุ่ม ASEAN นอกจากนี้ มาเลเซียเป็นตลาดรถยนต์ใหญ่อันดับ 2 ของ ASEAN รองจากไทย จึงคาดว่า**บริษัทผู้ผลิตรถยนต์ต่างชาติจะเข้าไปลงทุนตั้งโรงงานประกอบรถยนต์ในมาเลเซียมากขึ้นจนอาจส่งผลกระทบต่อสถานะการเป็นศูนย์กลางการผลิตรถยนต์ในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ของไทยในปัจจุบัน**

อินโดนีเซีย : โอกาสการลงทุน

อินโดนีเซียเป็นตลาดขนาดใหญ่ด้วยจำนวนประชากรเกือบ 250 ล้านคน มากเป็นอันดับ 4 ของโลก ประชากรเกือบครึ่งหนึ่งอยู่ในวัยแรงงาน ทำให้มีอัตราค่าจ้างแรงงานค่อนข้างต่ำเพียง 89 ดอลลาร์สหรัฐ/เดือนเท่านั้น อีกทั้งอินโดนีเซียมีทรัพยากรธรรมชาติอุดมสมบูรณ์ อาทิ น้ำมันดิบ ถ่านหิน ดีบุก นิกเกิล ทองแดง ป่าไม้ ยางพารา และทรัพยากรประมง

นอกจากนี้ รัฐบาลอินโดนีเซียมีนโยบายส่งเสริมให้นักลงทุนต่างชาติเข้าไปลงทุน โดยให้สิทธิประโยชน์ด้านการลงทุนต่างๆ รวมทั้งอนุญาตให้นักลงทุนต่างชาติสามารถลงทุนได้ 100% เกือบทุกสาขา ยกเว้นบางกิจการที่เกี่ยวข้องกับการใช้ทรัพยากรธรรมชาติจะมีการกำหนดเงื่อนไขเพิ่มเติมบ้าง

รัฐ...โอกาสที่ไมควรมองข้าม

อย่างไรก็ตามเพื่อสนับสนุนให้เกิดการลงทุนจากต่างชาติมากขึ้น ปัจจุบันรัฐบาลอินโดนีเซียอยู่ระหว่างการปฏิรูปกฎหมายและกฎระเบียบเกี่ยวกับการลงทุนทั้งหมด (Investment Package Reform) เพื่อเอื้อประโยชน์แก่นักลงทุนต่างชาติ

ธุรกิจที่ไทยมีศักยภาพในการเข้าไปลงทุนในอินโดนีเซีย

1. **อุตสาหกรรมประมงและอาหารทะเลแปรรูป** อินโดนีเซียมีลักษณะภูมิประเทศเป็นเกาะจำนวนกว่า 17,508 เกาะ ซึ่งมากที่สุดในโลก ทำให้มีชายฝั่งทะเลถึง 54,716 กิโลเมตร ทั้งยังมีทรัพยากรทางทะเลอุดมสมบูรณ์และหลากหลายชนิด สัตว์น้ำที่จับได้ในน่านน้ำอินโดนีเซียมีมากกว่า 40-50 ชนิด ที่สำคัญคือปลาทูน่าและกุ้ง อินโดนีเซียจึงถือเป็นแหล่งทำประมงน่านน้ำที่ใหญ่ที่สุดของไทย

รัฐบาลอินโดนีเซียกำหนดให้การทำประมงในน่านน้ำอินโดนีเซียต้องเป็นการร่วมทุนกับชาวอินโดนีเซียเท่านั้น นักลงทุนต่างชาติสามารถลงทุนได้สูงสุดไม่เกินร้อยละ 80 นอกจากนี้ ร้อยละ 70 ของสัตว์น้ำที่จับได้ต้องส่งขึ้นท่าเรือของอินโดนีเซีย โดยสัดส่วนอาจปรับเปลี่ยนได้ตามข้อตกลงของผู้ร่วมทุนทั้ง 2 ฝ่าย ทั้งนี้เพื่อนำไปจำหน่ายหรือแปรรูปในประเทศ

แม้รัฐบาลจะส่งเสริมให้มีการแปรรูปอาหารทะเลในประเทศ แต่ชาวอินโดนีเซียยังขาดความชำนาญ จึงเป็นโอกาสที่ผู้ประกอบการไทยที่มีความเชี่ยวชาญในการแปรรูปอาหารทะเลจะเข้าไปร่วมทุนกับนักธุรกิจท้องถิ่น เพื่อใช้ประโยชน์จากวัตถุดิบอาหารทะเลที่มีอยู่มากมาย

และหลากหลายในอินโดนีเซีย

2. **อุตสาหกรรมแปรรูปยางพารา** อินโดนีเซียเป็นผู้ผลิตและส่งออกยางพารามากเป็นอันดับ 2 ของโลก รองจากไทย รวมทั้งมีพื้นที่ปลูกยางมากที่สุดในโลกถึง 21 ล้านไร่ โดยส่วนใหญ่อยู่บนเกาะสุมาตราและชวา อย่างไรก็ตาม ผลผลิตต่อไร่ยังค่อนข้างต่ำ เนื่องจากมีพื้นที่เพาะปลูกราว 6-9 ล้านไร่ไม่ได้รับการเอาใจใส่ (Jungle Rubber) ขณะที่ไทยมีพื้นที่ปลูกยาง 18 ล้านไร่ มากเป็นอันดับ 2 ของโลก แต่มีความชำนาญในการแปรรูปยาง ดังนั้น ไทยจึงน่าจะเข้าไปร่วมทุนกับนักธุรกิจท้องถิ่นในอินโดนีเซีย เพื่อร่วมพัฒนาการเพาะปลูกยางพารารวมทั้งแปรรูปยางพาราเพื่อส่งออกด้วย

3. **อุตสาหกรรมการทำเหมืองแร่** อินโดนีเซียมีแร่หลากหลายชนิดที่สำคัญได้แก่

- **ดีบุก** พบมากบนเกาะสุมาตราและชวา อินโดนีเซียเป็นผู้ผลิตรายใหญ่อันดับ 2 ของโลก
- **นิกเกิล** พบมากบนเกาะสุลาเวสีและมาลุกู อินโดนีเซียเป็นผู้ผลิตรายใหญ่อันดับ 4 ของโลก
- **ทองแดง** พบมากบนเกาะสุมาตราและอิเรียนจาया (นิวกินีตะวันตก) อินโดนีเซียเป็นผู้ผลิตรายใหญ่อันดับ 5 ของโลก
- **ถ่านหิน** พบมากบนเกาะกะลิมันตัน สุมาตรา และชวา อินโดนีเซียเป็นผู้ผลิตรายใหญ่อันดับ 8 ของโลก

รัฐ...โอกาสที่ไมคอบองฮาบ

นอกจากนี้ อินโดนีเซียยังมีแหล่งแร่อื่นๆ อาทิ บอไซด์ ทองคำ และเงิน โดยรัฐบาลสนับสนุนให้นักลงทุนต่างชาติเข้าไปลงทุนในอุตสาหกรรมดังกล่าว เนื่องจากยังขาดแคลนเงินลงทุนและต้องการเรียนรู้เทคโนโลยีด้านการสำรวจและขุดเจาะแร่ โดยปัจจุบันมีเอกชนไทยเข้าไปลงทุนทำเหมืองถ่านหินในอินโดนีเซียบ้างแล้ว เช่น บมเกาะกะลิมันตัน

4. ธุรกิจบริการ อาทิ

- **ธุรกิจรับเหมาก่อสร้าง** อินโดนีเซียกำลังเร่งพัฒนาระบบสาธารณูปโภคพื้นฐานเพื่อดึงดูดการลงทุนจากต่างประเทศ โดยรัฐบาลตั้งงบประมาณสูงถึง 4,300 ล้านดอลลาร์สหรัฐสำหรับปี 2550 เพื่อใช้ในโครงการก่อสร้างเหล่านั้น นอกจากนี้ยังมีโครงการจะก่อสร้างอาคารที่พักอาศัยเพิ่มขึ้น ซึ่งคาดว่าจะส่งผลให้ธุรกิจก่อสร้างในอินโดนีเซียขยายตัวอย่างต่อเนื่อง

- **ธุรกิจร้านอาหารไทย** ปัจจุบันอาหารไทยเป็นที่รู้จักและได้รับความนิยมในอินโดนีเซีย

- **ธุรกิจโรงแรมและธุรกิจเกี่ยวกับการท่องเที่ยว** เป็นธุรกิจที่ผู้ประกอบการไทยมีฝีมือและเป็นที่ยอมรับของนานาชาติ

อินโดนีเซีย : จังหวัดที่น่าลงทุน

อินโดนีเซียเป็นประเทศหนึ่งในกลุ่ม ASEAN ที่น่าเข้าไปลงทุน ทั้งเพื่อผลิตสินค้าป้อนตลาดภายในประเทศซึ่งมีขนาดใหญ่ด้วยจำนวนประชากรเกือบ 250 ล้านคนและเพื่อส่งออกไปยังประเทศที่ 3 เนื่องจากอินโดนีเซียมีข้อได้เปรียบด้านทำเลที่ตั้งซึ่งเปรียบเสมือนสะพานสำคัญที่เชื่อมโยงมหาสมุทรอินเดียและมหาสมุทรแปซิฟิก เข้าด้วยกัน ทั้งยังเป็นสะพานเชื่อมต่อระหว่างทวีปเอเชียกับทวีป ออสเตรเลีย ส่งผลให้อินโดนีเซียเป็นศูนย์กลางทางธุรกิจที่สำคัญแห่งหนึ่งของภูมิภาคเอเชีย

อย่างไรก็ตาม ลักษณะภูมิประเทศของอินโดนีเซียประกอบด้วย หมู่เกาะน้อยใหญ่ราว 6,000 เกาะที่มีประชากรอาศัยอยู่ (จากทั้งหมด

รัฐ...โอกาสที่ไมคอบองงาบ

17,508 เกาะ ซึ่งมากที่สุดในโลก) ทำให้อินโดนีเซียเป็นประเทศที่มีความหลากหลายและมีลักษณะเฉพาะแตกต่างกันไปในแต่ละพื้นที่

จังหวัดที่มีศักยภาพน่าเข้าไปลงทุน

1. **กรุงจาการ์ตา (Jakarta)** เป็นเมืองหลวงของอินโดนีเซียและมีสถานะเป็นเขตนครหลวงพิเศษ (Special Capital City District) ตั้งอยู่บริเวณชายฝั่งทางตะวันตกเฉียงเหนือของเกาะชวา ประชากรมีกำลังซื้อสูงด้วยรายได้เฉลี่ยราว 3,900 ดอลลาร์สหรัฐ/คน/ปี เทียบกับรายได้เฉลี่ยของชาวอินโดนีเซียทั่วประเทศที่ระดับราว 920 ดอลลาร์สหรัฐ (ข้อมูลปี 2546)

กรุงจาการ์ตามีบทบาทสำคัญในการเป็นศูนย์กลางของสถานที่ราชการ สถานเอกอัครราชทูตของนานาประเทศ สำนักงานตัวแทนของบริษัทต่างชาติ ตลอดจนสำนักงานใหญ่ของธนาคารกลางอินโดนีเซีย (Bank Indonesia) และธนาคารพาณิชย์ต่างๆ รวมถึงสาขาของธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) ของไทย ทำให้กรุงจาการ์ตามีรายได้จากภาคบริการ อาทิ การเงิน การค้า และการท่องเที่ยวในสัดส่วนที่ค่อนข้างสูง

นอกจากนี้ กรุงจาการ์ตาสามารถผลิตและส่งออกสัตว์น้ำและพืชผลทางการเกษตรได้หลายชนิด อาทิ ปลาสด กุ้ง ข้าว และดอกกล้วยไม้ ทั้งยังเป็นที่ตั้งของท่าเรือ Tanjung Priok ซึ่งเป็นท่าเรือใหญ่ที่สุดและเป็น International Hub Port ที่สำคัญของอินโดนีเซีย สามารถรองรับการขนส่งสินค้าระหว่างประเทศได้มากถึง

ปีละ 2.5 ล้าน TEUs หรือหน่วยเทียบเท่าตู้คอนเทนเนอร์ขนาด 20 ฟุต (Twenty-foot Equivalent Units)

2. จังหวัดชวาตะวันออก (East Java Province) ตั้งอยู่ทางฝั่งตะวันออกของเกาะชวา มีจุดเด่นด้านการเป็นตลาดแรงงานขนาดใหญ่ ด้วยจำนวนประชากรมากถึง 36 ล้านคนหรือกว่าร้อยละ 16 ของประชากรทั้งประเทศ มีค่าจ้างแรงงานขั้นต่ำราว 71 ดอลลาร์สหรัฐ/เดือน (ข้อมูลปี 2549) ซึ่งค่อนข้างต่ำเมื่อเทียบกับจังหวัดอื่นๆ ที่มีความสำคัญทางเศรษฐกิจ

ปัจจุบันชวาตะวันออกเป็นศูนย์กลางอุตสาหกรรมที่สำคัญของประเทศ เนื่องจากเป็นที่ตั้งของนิคมอุตสาหกรรมรวม 7 แห่ง ซึ่งมีทั้งนักลงทุนท้องถิ่นและนักลงทุนต่างชาติ อาทิ เยอรมนี ได้หวัน และฮ่องกงเข้าไปดำเนินธุรกิจหลากหลายประเภท เช่น ปิโตรเคมี ห้างเย็น การแปรรูปน้ำตาล การแปรรูปไม้ การต่อเรือ เป็นต้น

นอกจากนี้ ชวาตะวันออกยังเป็นแหล่งผลิตข้าว น้ำตาล และไม้สักคุณภาพสูงที่สำคัญของประเทศ มีท่าเรือขนาดใหญ่ 7 แห่ง ท่าเรือใหญ่ที่สุดของจังหวัดนี้คือ ท่าเรือ Tanjung Perak ในเมืองสุราบายา ซึ่งเป็น International Hub Port ที่สำคัญของอินโดนีเซีย เช่นเดียวกับท่าเรือ Tanjung Priok

3. จังหวัดกะลิมันตันตะวันออก (East Kalimantan Province) ตั้งอยู่ทางฝั่งตะวันออกของเกาะกะลิมันตัน อุดมด้วยทรัพยากรธรรมชาติหลากหลายชนิด ไม่ว่าจะเป็นน้ำมัน ก๊าซธรรมชาติ ถ่านหิน และ

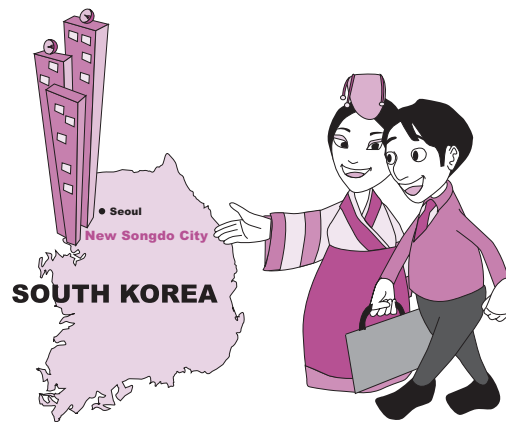
รัฐ...โอกาสที่ไมคอนองบ้าน

แร่ธาตุต่างๆ อาทิ ทองคำ เงิน ควอตซ์ และหินปูน ทั้งยังมีพื้นที่
เหมาะแก่การเพาะปลูกและเลี้ยงสัตว์ กะลิมันตันตะวันออกจึงเป็น
แหล่งลงทุนที่สำคัญในอุตสาหกรรมเหมืองแร่ การแปรรูปผลผลิต
ทางการเกษตร ประมง และปศุสัตว์

นอกจากนี้ยังมีท่าเรือมากถึง 12 แห่ง ในจำนวนนี้มีท่าเรือ
หลายแห่งใช้รองรับการขนส่งสินค้าเฉพาะอย่าง เช่น ท่าเรือ Sangata
ใช้ขนส่งถ่านหิน ท่าเรือ Teluk Adang ใช้ขนส่งน้ำมันปาล์มดิบ เป็นต้น

4. จังหวัดสุมาตราเหนือ (North Sumatra Province) ตั้งอยู่ทาง
ตอนเหนือของเกาะสุมาตรา ใกล้กับมาเลเซียและฟิลิปปินส์ เป็นทางผ่าน
ของเส้นทางเดินเรือระหว่างประเทศที่สำคัญ ทำให้มีท่าเรือมากถึง
21 แห่ง โดยมีท่าเรือ Belawan ในเมืองเมดาน (เมืองหลวงของ
สุมาตราเหนือ) เป็นท่าเรือสำคัญใช้ขนส่งสินค้าระหว่างประเทศ
นอกจากนี้ยังมีป่าไม้หนาแน่นและสามารถเพาะปลูกพืชเศรษฐกิจ
ได้หลากหลายชนิด อาทิ ปาล์ม ยางพารา กาแฟ โกโก้ และยาสูบ
สุมาตราเหนือจึงเหมาะแก่การลงทุนแปรรูปไม้และแปรรูปผลผลิต
ทางการเกษตร

เกาหลีใต้ : เขตเศรษฐกิจ New Songdo City

New Songdo City เป็นเมืองสร้างใหม่ของเกาหลีใต้ ได้รับการขนานนามว่าเป็น 1 ใน 5 เมืองเด่นของโลกที่น่าจับตามอง ครอบคลุมพื้นที่ราว 1,500 เอเคอร์* ด้วยการถมขยายพื้นที่เกาะ Songdo ในจังหวัด Incheon บริเวณชายฝั่งทะเลด้านตะวันตกของเกาหลีใต้ ห่างจากกรุงโซลไปทางตอนใต้เพียง 40 ไมล์เท่านั้น

โครงการ New Songdo City เริ่มก่อตั้งขึ้นเมื่อปี 2543 เป็นการร่วมลงทุนระหว่าง Gale International บริษัทอสังหาริมทรัพย์ชั้นนำของสหรัฐฯ และ POSCO Engineering & Construction Co., Ltd. บริษัทก่อสร้างขนาดใหญ่ที่สุดในเกาหลีใต้ ใช้งบลงทุนทั้งหมดจากภาคเอกชนเป็นมูลค่าสูงที่สุดในโลกกว่า 20,000 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ

* 1 เอเคอร์เท่ากับประมาณ 2.5 ไร่

รัฐ...โอกาสที่ไมควรมองข้าม

โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างเมืองนี้ให้เป็นศูนย์กลางการคมนาคมขนส่ง ธุรกิจ และเทคโนโลยีอันทันสมัย รวมทั้งพัฒนาให้เป็นประตูการค้าและการลงทุนสู่ภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงเหนือในอนาคตอีกด้วย โดยมีปัจจัยเกื้อหนุนสำคัญดังนี้

1. ทำเลที่ตั้งเหมาะสม New Songdo City ตั้งอยู่ในทะเลเหลือง เชื่อมต่อกับทะเลจีนตะวันออก รวมทั้งอยู่ใกล้เมืองสำคัญของหลายประเทศ มีเมืองสำคัญตั้งอยู่โดยรอบภายในรัศมี 1,600 กิโลเมตร อาทิ ปักกิ่ง เมืองหลวงของจีน, เชียงไฮ้ ศูนย์กลางธุรกิจของจีน และ Osaka เมืองเศรษฐกิจของญี่ปุ่น ความได้เปรียบทางภูมิประเทศเกื้อหนุนให้ New Songdo City มีศักยภาพที่จะพัฒนาเป็นศูนย์กลางธุรกิจที่สำคัญแห่งใหม่ของเอเชีย

2. ระบบโครงสร้างพื้นฐานครบครัน New Songdo City มีการก่อสร้างอสังหาริมทรัพย์ที่ทันสมัยต่างๆ มากมาย ทั้งโรงแรม อาคารที่พักอาศัย ศูนย์บริการ และสิ่งอำนวยความสะดวกอื่นๆ รวมถึงการก่อสร้างสะพานยาว 12 กิโลเมตร เชื่อมระหว่าง New Songdo City กับท่าอากาศยานนานาชาติ Incheon ในเมือง Incheon เพื่อช่วยให้การเดินทางไปยังท่าอากาศยานใช้เวลาเพียง 15 นาที

นอกจากนี้ยังมีการจัดตั้งศูนย์เชื่อมโยงข้อมูลระหว่างหน่วยธุรกิจ ระบบราชการ ระบบสาธารณสุขปโภค การแพทย์ และการศึกษาโดยผ่านระบบไร้สายหรือที่เรียกว่า "Ubiquitous City" อีกด้วย

3. เขตเศรษฐกิจพิเศษ ทางกรมเกาหลีได้กำหนดให้ New Songdo City เป็นเขตเศรษฐกิจพิเศษ โดยให้สิทธิประโยชน์แก่โครงการลงทุนด้านการคมนาคมขนส่งที่มีมูลค่ากว่า 5 ล้านดอลลาร์สหรัฐและโครงการลงทุนด้าน IT การเงิน และการท่องเที่ยวมูลค่ากว่า 10 ล้านดอลลาร์สหรัฐด้วยการยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคล ภาษีที่ดิน และภาษีนำเข้าสินค้าทุนในช่วง 3 ปีแรกของการดำเนินงาน รวมทั้งลดหย่อนภาษีเงินได้นิติบุคคลและภาษีที่ดินร้อยละ 50 จากอัตราปกติในช่วง 2 ปีถัดไปและอาจขยายเวลาการลดหย่อนภาษีดังกล่าวได้สูงสุดถึง 15 ปี นอกจากนี้ยังยกเว้นหรือลดค่าเช่าที่ดินหรืออาคารให้แก่นักลงทุนอีกด้วย

ปัจจุบันโครงการ New Songdo City อยู่ระหว่างดำเนินการก่อสร้าง โดยการก่อสร้างเริ่มแรกแบ่งเป็น 2 เฟสได้แก่

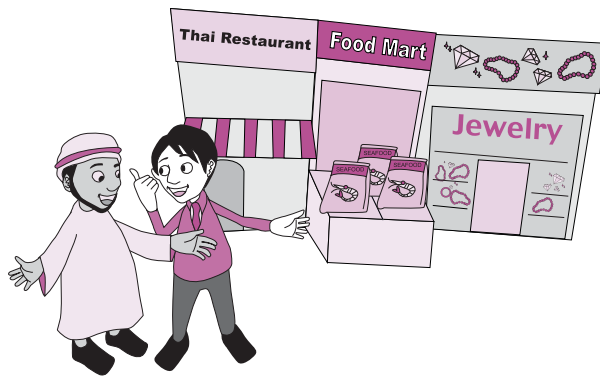
1. เฟสที่ 1 (ปี 2547-2550) เป็นการก่อสร้าง Convention Center Complex ประกอบด้วยพื้นที่ใช้สอยต่างๆ อาทิ อาคารสำนักงานที่อยู่อาศัย พื้นที่เช่าขายของ โรงแรม เป็นต้น

2. เฟสที่ 2 (ปี 2547-2555) เป็นการก่อสร้างระบบสาธารณูปโภคและสิ่งอำนวยความสะดวกอื่นๆ คาดว่าโครงการก่อสร้างทั้งหมดจะเสร็จสมบูรณ์ภายในปี 2557

ทั้งนี้ New Songdo City จำกัดจำนวนผู้อยู่อาศัยทั้งหมดไว้ไม่เกิน 65,000 คน โดย 2,000 คนแรกจะเริ่มย้ายเข้าไปในปี 2552

รู้...โอกาสที่ใครของมัน

ปากีสถาน : ธุรกิจที่น่าลงทุน

ปัจจุบันนักลงทุนต่างชาติสนใจเข้าไปลงทุนในปากีสถานกันมากขึ้น เนื่องจากปากีสถานเป็นตลาดขนาดใหญ่ด้วยจำนวนประชากรราว 164 ล้านคน มีวัตถุดิบและแร่ธาตุต่างๆ ค่อนข้างอุดมสมบูรณ์ นอกจากนี้รัฐบาลปากีสถานมีนโยบายส่งเสริมให้นักลงทุนต่างชาติเข้าไปลงทุนได้อย่างค่อนข้างเสรี

นักลงทุนต่างชาติรายใหญ่ที่สุดในปากีสถานคือ สหรัฐฯ รองลงมา ได้แก่ สหราชอาณาจักรและ UAE ตามลำดับ **ขณะที่ไทยยังเข้าไปลงทุนในปากีสถานไม่มากนัก แต่สินค้าไทยค่อนข้างได้รับความนิยมจากชาวปากีสถาน** ประกอบกับปากีสถานยังขาดแคลนเทคโนโลยีการผลิตในหลายด้านที่ไทยมีความชำนาญและได้รับการยอมรับ จึงเป็นโอกาสอันดีที่นักลงทุนไทยจะเข้าไปลงทุนในธุรกิจเหล่านั้น อาทิ

1. การแปรรูปผลผลิตทางการเกษตรและประมง ปากีสถานถือเป็นประเทศเกษตรกรรมด้วยการจ้างงานที่มากที่สุดถึงกว่าร้อยละ 40 ของการจ้างงานทั้งหมด มีการเพาะปลูกผักและผลไม้หลายชนิด รวมทั้งมีทรัพยากรธรรมชาติทางทะเลอุดมสมบูรณ์เกินกว่าความต้องการบริโภคในประเทศ ขณะที่ยังขาดแคลนเทคโนโลยีในการถนอมอาหาร จึงเป็นโอกาสที่ไทยจะเข้าไปลงทุนตั้งโรงงานแปรรูปผลผลิตทางการเกษตรและประมง

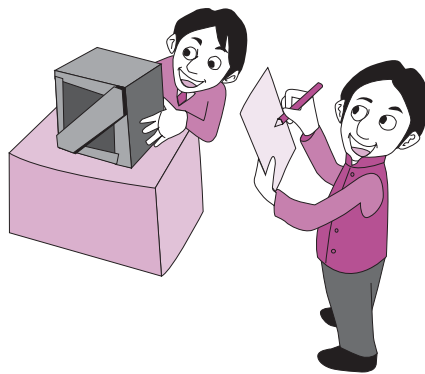
2. อัญมณีและเครื่องประดับ ปากีสถานเป็นแหล่งพลอยที่อุดมสมบูรณ์ อาทิ ทับทิม แซปไฟร์ มรกต และโกเมน ศูนย์กลางการค้าอัญมณีอยู่ที่เมือง Peshawar ทางตะวันตกเฉียงเหนือของประเทศ อย่างไรก็ตาม ปากีสถานยังขาดแคลนความรู้ด้านเทคโนโลยีเกี่ยวกับการแปรรูปทั้งด้านการเจียรไน การเผา รวมถึงการตรวจสอบอัญมณี จึงเป็นโอกาสที่นักลงทุนไทยจะเข้าไปลงทุนโดยใช้วัตถุดิบในปากีสถาน เนื่องจากไทยมีความเชี่ยวชาญในการแปรรูปอัญมณีและเครื่องประดับ และได้รับการยอมรับในปากีสถาน

3. ธุรกิจร้านอาหารไทย ปัจจุบันอาหารไทยได้รับความนิยมจากชาวปากีสถานอย่างมาก เนื่องจากบางชนิดมีรสชาติคล้ายอาหารของชาวมุสลิม อาหารไทยที่ได้รับความนิยมได้แก่ แกงเผ็ด ชูฉี่กุ่ม แกงเขียวหวาน ต้มยำกุ้ง ปลาราดพริก และผัดไทย อย่างไรก็ตาม อาหารไทยในปากีสถานมีราคาค่อนข้างแพง เนื่องจากมีต้นทุนสูงจากการนำเข้าวัตถุดิบและเครื่องปรุงอาหารจากไทย ลูกค้านส่วนใหญ่

รู้...โอกาสที่ใครมองข้าม

จึงเป็นลูกค้าระดับบนและระดับกลาง ทั้งนี้ ปัจจุบันมีร้านอาหารไทย
ในป่าก็สถานเพียงไม่กี่แห่ง ซึ่งมักเปิดให้บริการตามโรงแรมขนาดใหญ่
ธุรกิจร้านอาหารไทยจึงมีโอกาสขยายตัวได้อีกมาก

บังกลาเทศ : กฎระเบียบการค้า

ไทยและบังกลาเทศได้จัดทำความตกลงทางการค้าร่วมกันมาตั้งแต่ปี 2520 แต่จนถึงปัจจุบันมูลค่าการส่งออกของไทยไปบังกลาเทศยังมีสัดส่วนน้อยมากเมื่อเทียบกับมูลค่าการส่งออกทั้งหมดของไทย ดังนั้นการทราบถึงกฎระเบียบทางการค้าของบังกลาเทศอาจช่วยให้ผู้ส่งออกไทยมีโอกาสขยายตลาดการค้าได้เพิ่มขึ้น

สาระสำคัญเกี่ยวกับกฎระเบียบทางการค้าของบังกลาเทศ

1. สินค้าห้ามนำเข้า (Banned Items) ตาม Import Policy Order 2003-2006 ของบังกลาเทศ มีหลายรายการ อาทิ

- อุปกรณ์สำนักงานที่ใช้แล้ว อาทิ เครื่องถ่ายเอกสาร เครื่องพิมพ์ดีด เครื่องโทรสาร และคอมพิวเตอร์

- รถยนต์ที่มีการใช้งานเกินกว่า 5 ปีและรถมอเตอร์ไซด์ที่ใช้
งานเกินกว่า 3 ปี

- สุกรมีชีวิต เนื้อสุกรและผลิตภัณฑ์

2. สินค้าควบคุม (Restricted/Conditional Items) เป็นสินค้าที่ผู้ส่งออกต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขการนำเข้าที่กำหนดโดยหน่วยงานของบังกลาเทศซึ่งดูแลรับผิดชอบสินค้านั้นๆ โดยตรง อาทิ ลูกไก่อายุ 1 วัน กล้องกระดาษสำหรับบรรจุสินค้าแช่แข็งเพื่อส่งออก ปีโตรเลียมประเภทไฟรฟิสน์และบิวเทนในรูปของเหลว และถ่านโค้ก

3. อัตราภาษีนำเข้า บังกลาเทศเก็บภาษีนำเข้าสินค้าในอัตราที่ค่อนข้างสูง เนื่องจากเป็นแหล่งรายได้หลักของประเทศ ประกอบกับรัฐบาลต้องการปกป้องอุตสาหกรรมในประเทศที่ส่งเสริมให้ภาคเอกชนในประเทศเป็นผู้ลงทุน โดยเฉพาะการลงทุนเพื่อผลิตสินค้าที่บังกลาเทศยังขาดแคลน อาทิ สินค้าอุปโภคบริโภคและเครื่องจักรต่างๆ เพื่อลดการพึ่งพาการนำเข้าสินค้าจากต่างประเทศ ทั้งนี้ ภาษีนำเข้าที่บังกลาเทศเรียกเก็บมีหลายอัตรา อาทิ

- เครื่องจักรและวัตถุดิบพื้นฐานที่ใช้ในอุตสาหกรรมการผลิตเพื่อส่งออก อุตสาหกรรมสิ่งทอ และเครื่องจักรกลการเกษตร จัดเก็บ 2 อัตราคือ ร้อยละ 0 และ 6

- สินค้าขั้นกลางและกึ่งวัตถุดิบ จัดเก็บ 2 อัตราคือ ร้อยละ 6 และ 13

- **สินค้าสำเร็จรูป** จัดเก็บ 3 อัตราคือ ร้อยละ 25, 35 และ 65
- **สินค้าฟุ่มเฟือย** จัดเก็บในอัตราสูงมาก อาทิ เบียร์ ร้อยละ 250, เครื่องดื่มแอลกอฮอล์และบุหรี่ย ร้อยละ 350 เป็นต้น

อย่างไรก็ตาม ปัจจุบันรัฐบาลบังกลาเทศยกเว้นการเก็บภาษีนำเข้าสินค้าบางรายการ อาทิ ฝ้ายดิบ อาหารสัตว์ที่ใช้ในอุตสาหกรรมเลี้ยงสัตว์ปีกและโคนม เมล็ดพันธุ์ คอมพิวเตอร์และชิ้นส่วน เป็นต้น

4. VAT บังกลาเทศเรียกเก็บ VAT ในอัตราคงที่คือ ร้อยละ 15 จากการขายสินค้าทั้งที่ผลิตได้เองในประเทศและที่นำเข้าจากต่างประเทศ โดยเรียกเก็บจากผู้นำเข้าในกรณีที่เป็นสินค้านำเข้าจากต่างประเทศ

5. ค่าธรรมเนียมนำเข้า (Surcharge) อาทิ Infrastructure Development Surcharge บังกลาเทศเรียกเก็บในอัตราร้อยละ 4 จากราคาสินค้านำเข้าเกือบทุกประเภท ยกเว้นวัตถุดิบบางชนิด อาทิ ข้าว และฝ้ายดิบ

6. ฉลากสินค้า บังกลาเทศไม่มีข้อกำหนดเกี่ยวกับการปิดฉลากสินค้าโดยตรง สินค้าแต่ละชนิดจึงปิดฉลากแตกต่างกันไป อาทิ นม และผลิตภัณฑ์ต้องปิดฉลากระบุส่วนประกอบ วันผลิต/วันหมดอายุ สถานที่ผลิตทั้งภาษาอังกฤษและภาษา Bangla ซึ่งเป็นภาษาราชการของบังกลาเทศ ยาปราบศัตรูพืชและเคมีภัณฑ์ต่างๆ ต้องระบุข้อบ่งใช้ และข้อความระวังที่ชัดเจนทั้งภาษาอังกฤษและภาษา Bangla เป็นต้น

รัฐ...โอกาสที่ไมควรมองข้าม

นอกจากนี้ ฉลากสินค้าและบรรจุภัณฑ์ต้องไม่มีคำบรรยายที่เกี่ยวข้องกับศาสนา รูปทรงของบรรจุภัณฑ์และการใช้งานต้องไม่ขัดกับหลักศาสนาหรือส่งผลกระทบต่อความรู้สึกหรือความเชื่อทางศาสนาของประชาชนทุกระดับชั้น

ทั้งนี้ Bangladesh Standards and Testing Institution (BSTI) เป็นหน่วยงานที่ทำหน้าที่กำหนด ควบคุม ตลอดจนตรวจสอบคุณภาพและมาตรฐานสินค้าทั่วไป ยกเว้นสินค้าเวชภัณฑ์จะได้รับการตรวจสอบโดย Directorate of Drug Administration สังกัด Ministry of Health and Family Welfare ของบังกลาเทศ

โอมาน : ตลาดอาหารฮาลาล

โอมานเป็นตลาดสินค้าอาหารฮาลาลที่น่าสนใจแห่งหนึ่งและมีแนวโน้มขยายตัวได้อีกมาก เนื่องจากประชาชนส่วนใหญ่นับถือศาสนาอิสลามและมีกำลังซื้อสูงมาก มีรายได้เฉลี่ย 15,526 ดอลลาร์สหรัฐ/คน/ปี อย่างไรก็ตาม โอมานยังไม่สามารถผลิตอาหารได้เพียงพอ กับความต้องการในประเทศ เนื่องจากข้อจำกัดด้านภูมิประเทศและภูมิอากาศ พื้นที่ส่วนใหญ่เป็นทะเลทรายและมีอุณหภูมิสูง ไม่เหมาะแก่การเพาะปลูกและทำปศุสัตว์ ทำให้โอมานจำเป็นต้องนำเข้าสินค้าอาหารโดยเฉพาะไก่สดแช่เย็นและแช่แข็งและผลิตภัณฑ์ไก่แปรรูปอื่นๆ เป็นจำนวนมากในแต่ละปี โดยเกือบ 100% ของอาหารนำเข้าเป็นอาหารฮาลาล

ข้อควรทราบเบื้องต้นก่อนส่งออกอาหารฮาลาลไปโอมาน

1. รสนิยม ชาวโอมานส่วนใหญ่นิยมซื้อวัตถุดิบไปปรุงอาหารรับประทานเอง อาหารที่ชาวโอมานนิยมรับประทานมีลักษณะคล้ายอาหารของหลายประเทศในแถบเอเชียใต้โดยเฉพาะอินเดีย ซึ่งใช้เครื่องเทศเป็นหลักในการปรุงอาหาร เนื่องจากชาวโอมานมีความสัมพันธ์ใกล้ชิดกับชาวอินเดียและปัจจุบันมีชาวเอเชียใต้อาศัยอยู่ในโอมานเป็นจำนวนมาก นอกจากนี้ ชาวโอมานนิยมรับประทานปลาทูน่ากระป๋องกับ “Pita Bread” ซึ่งเป็นขนมปังอบทำจากแป้งสาลีลักษณะคล้ายโรตีสี โดยนำมาทำเป็นแซนด์วิชทูน่า

สินค้าอาหารส่งออกของไทยไปโอมานได้แก่ ปลาสดแช่เย็นและแช่แข็ง อาหารทะเลกระป๋องหรือแปรรูปโดยเฉพาะปลาทูน่า ผักและผลไม้สดแช่เย็นและแช่แข็ง ผักและผลไม้กระป๋อง น้ำตาล และข้าว ปัจจุบันอาหารทะเลกระป๋องหรือแปรรูปของไทยเริ่มเป็นที่ยอมรับและได้รับความนิยมจากชาวโอมานมากขึ้น เนื่องจากมีคุณภาพดีและมีความหลากหลาย

2. ภาษีและกฎระเบียบนำเข้า โอมานเก็บภาษีนำเข้าสินค้าอาหารค่อนข้างต่ำคือ ไม่เกินร้อยละ 5 ขณะที่สินค้าอาหารที่ไม่บรรจุในบรรจุภัณฑ์ อาทิ ผักและผลไม้สด ปศุสัตว์ และผลิตภัณฑ์จากปศุสัตว์ จะได้รับการยกเว้นภาษีนำเข้า นอกจากนี้ โอมานใช้กฎระเบียบนำเข้าสินค้าอาหารที่สอดคล้องกับมาตรฐานของ **คณะมนตรีความร่วมมือ**

รัฐอ่าวอาหรับ (Gulf Cooperation Council: GCC)* อาท

- **มาตรฐานการฆ่าสัตว์ตามหลักกฎหมายอิสลาม (Animal Slaughtering Requirements According to Islamic Law)** กำหนดให้การฆ่าสัตว์ที่จะนำมาประกอบอาหารต้องเป็นไปตามบทบัญญัติของศาสนาอิสลามและต้องได้รับ Certificate of Islamic Halal Slaughter ที่ออกโดยองค์กรอิสลามกลางในโอมานหรือประเทศอื่นๆ ใน GCC หรือออกโดยองค์กรอิสลามกลางของประเทศผู้ส่งออกซึ่งเป็นที่ยอมรับของโอมานหรือ GCC ทั้งนี้ ใบรับรองดังกล่าวต้องได้รับการรับรองจากสถานเอกอัครราชทูตหรือสถานกงสุลของโอมานหรือประเทศสมาชิก GCC ด้วย

- **ฉลากสินค้า (Labelling of Prepackaged Foodstuffs)** สินค้าอาหารที่บรรจุภาชนะทุกประเภทต้องปิดฉลากเป็นภาษาอังกฤษหรือภาษาอารบิกอย่างชัดเจน โดยระบุรายละเอียดที่สำคัญต่างๆ อาทิ ชื่อสินค้า ส่วนผสมของวัตถุดิบที่ใช้ในการผลิต ประเทศผู้ผลิตวันที่ผลิต และวันหมดอายุ สินค้าอาหารที่มีอายุไม่ถึงครึ่งหนึ่งนับตั้งแต่วันที่ผลิตจนถึงวันที่ส่งเข้าไปจำหน่ายในโอมานจะไม่ได้รับอนุญาตให้นำเข้า นอกจากนี้ การปิดตราสัญลักษณ์ฮาลาลบนสินค้าจะช่วยให้ผู้บริโภคเกิดความมั่นใจมากยิ่งขึ้นในการเลือกซื้อ

* ประกอบด้วยสมาชิก 6 ประเทศได้แก่ บาห์เรน คูเวต โอมาน กาตาร์ ซาอุดีอาระเบีย และ UAE

รู้...โอกาสที่ใครของมัน

อียิปต์ : สิ่งทอและเสื้อผ้าสำเร็จรูป

สิ่งทอและเครื่องนุ่งห่มเป็นหนึ่งในอุตสาหกรรมที่มีความโดดเด่นมากของอียิปต์ เนื่องจากมีนักลงทุนทั้งในประเทศและต่างชาติเข้าไปลงทุนเป็นจำนวนมากเพื่อใช้อียิปต์เป็นฐานการผลิตสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่มส่งออกไปยังประเทศที่ 3 จนทำให้อียิปต์เป็นผู้ส่งออกสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่มรายใหญ่ที่สุดของทวีปแอฟริกาด้วยมูลค่าส่งออกราว 1,600 ล้านดอลลาร์สหรัฐ/ปี ส่วนใหญ่เป็นเสื้อผ้าสำเร็จรูป ด้าย ผ้าฝ้าย และพรม

ปัจจัยสำคัญที่ทำให้อียิปต์สามารถดึงดูดการลงทุนในธุรกิจสิ่งทอและเสื้อผ้าสำเร็จรูป

1. ความพร้อมของอุตสาหกรรมต้นน้ำ อียิปต์มีสภาพภูมิประเทศเหมาะแก่การเพาะปลูกฝ้ายคุณภาพสูง ซึ่งเส้นใยฝ้ายมีความยาวเป็น

พิเศษ (Extra Long Staple Cotton) และมีความยืดหยุ่นสูง ทำให้ อียิปต์เป็นผู้ผลิตฝ้ายคุณภาพที่มีชื่อเสียงของโลก มีปริมาณการผลิตราว 800,000 ตัน/ปีหรือประมาณร้อยละ 50 ของปริมาณผลผลิตฝ้ายคุณภาพของทั้งโลก อีกทั้งมีโรงงานปั่นเส้นด้ายฝ้ายจำนวนมาก มีกำลังการผลิตด้ายปั่นฝ้ายราว 200,000 ตัน/ปี ส่วนใหญ่ดำเนินการโดย รัฐบาลอียิปต์

2. มีแรงงานจำนวนมากและค่าจ้างแรงงานอยู่ในระดับต่ำ คือ 60 ดอลลาร์สหรัฐ/เดือน ใกล้เคียงกับอัตราค่าแรงขั้นต่ำในมณฑลทางฝั่งตะวันตกของจีน (เสฉวน) ทำให้อียิปต์มีความได้เปรียบด้านต้นทุนแรงงานซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญของอุตสาหกรรมสิ่งทอและเสื้อผ้าสำเร็จรูป

3. ความได้เปรียบด้านทำเลที่ตั้ง อียิปต์มีทำเลที่ตั้งที่สามารถเชื่อมต่อไปยังทวีปยุโรปและตะวันออกกลางได้ ทั้งยังเป็นศูนย์กลางการกระจายสินค้าไปยังประเทศต่างๆ ในทวีปแอฟริกา

4. อียิปต์จัดตั้ง Qualifying Industrial Zones (QIZ) สินค้าที่ผลิตใน QIZ จะได้รับสิทธิพิเศษในการยกเว้นภาษีนำเข้าเมื่อส่งออกไปจำหน่ายในสหรัฐฯ โดยมีผลบังคับใช้ตั้งแต่ปี 2548 ทั้งนี้มีเงื่อนไขว่าต้องใช้เวลาผลิตในประเทศไม่ต่ำกว่าร้อยละ 11.7 และใช้วัตถุดิบนำเข้าจากอิสราเอลไม่ต่ำกว่าร้อยละ 11.7 ของวัตถุดิบทั้งหมดที่ใช้ในการผลิต เพื่อสนับสนุนการค้าระหว่างชาติอาหรับและอิสราเอล

พบว่าประมาณร้อยละ 80 ของธุรกิจที่ลงทุนใน QIZ เป็นธุรกิจสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่ม ทำให้ QIZ มีบทบาทสำคัญที่ช่วยเพิ่ม

รัฐ...โอกาสที่ไมควรมองข้าม

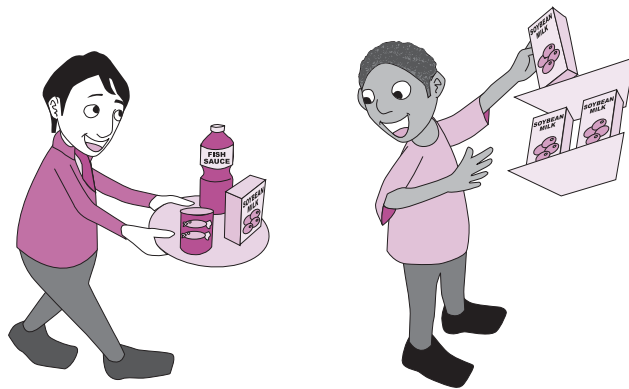
ขีดความสามารถในการแข่งขันของผู้ผลิตสิ่งทอและเสื้อผ้าสำเร็จรูปของอียิปต์ในการส่งออกปัสหรัฐฯ (ผู้นำเข้าสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่มรายใหญ่ที่สุดของโลก) ซึ่งประสบภาวะการแข่งขันที่รุนแรงจากจีนและอินเดียในปัจจุบัน

ทั้งนี้ ในปี 2549 อียิปต์มีมูลค่าส่งออกสิ่งทอและเสื้อผ้าสำเร็จรูปปัสหรัฐฯ 818.8 ล้านดอลลาร์สหรัฐ เพิ่มขึ้นร้อยละ 30.6 จากปี 2548

5. รัฐบาลอียิปต์มีนโยบายส่งเสริมการลงทุน ด้วยการจัดตั้งเขตปลอดอากร (Free Zone) จำนวน 10 เขต เพื่อส่งเสริมการลงทุนจากต่างประเทศ โดยเน้นอุตสาหกรรมผลิตเพื่อการส่งออก อาทิ Alexandria Public Free Zone บริเวณเมือง Alexandria และ Nasr City Public Free Zone บริเวณกรุงไคโร โดยแต่ละเขตมีสาธารณูปโภคพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกครบครัน

ธุรกิจที่เข้าไปลงทุนในเขตปลอดอากรจะได้รับยกเว้นภาษีนำเข้าเครื่องจักรและวัตถุดิบ รวมทั้งยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคล โดยมีเงื่อนไขว่าต้องเป็นโครงการลงทุนที่มีการผลิตเพื่อส่งออกไม่ต่ำกว่าร้อยละ 50 ของปริมาณการผลิตทั้งหมด ทั้งนี้ นักลงทุนต่างชาติสามารถลงทุนเองได้ทั้งหมดและโอนผลกำไรจากการลงทุนกลับประเทศของตนได้ แต่ต้องไม่เกินมูลค่าลงทุนของโครงการนั้นๆ

ไนจีเรีย : ตลาดผลิตภัณฑ์อาหาร

ไนจีเรียเป็นตลาดส่งออกผลิตภัณฑ์อาหารที่น่าสนใจ เนื่องจากเป็นตลาดขนาดใหญ่ด้วยจำนวนประชากรมากถึง 140 ล้านคน ซึ่งมากที่สุดทวีปแอฟริกา ขณะที่ไนจีเรียยังผลิตสินค้าอาหารได้ไม่เพียงพอับความต้องการในประเทศ ทำให้ต้องนำเข้าสินค้าอาหารจำนวนมากในแต่ละปี อาทิ ผักและผลไม้กระป๋อง อาหารทะเลกระป๋อง น้ำผักและผลไม้ นมและผลิตภัณฑ์จากนม และขนมขบเคี้ยวต่างๆ จาก EU แอฟริกาใต้ และเอเชีย โดยยอดขายผลิตภัณฑ์อาหารในตลาดค้าปลีกของไนจีเรียในปี 2548 มีมูลค่าสูงถึง 14,500 ล้านดอลลาร์สหรัฐ ขณะที่ผลิตภัณฑ์อาหารของไทยที่ได้รับความนิยมจากชาวไนจีเรียได้แก่ น้ำปลา ปลากระป๋อง และเครื่องดื่มนมถั่วเหลือง

ข้อมูลที่น่าสนใจเกี่ยวกับตลาดผลิตภัณฑ์อาหารในไนจีเรีย

1. รสนิยม ปัจจุบันชาวไนจีเรียหันมาบริโภคอาหารพร้อมรับประทานมากขึ้น เป็นผลจากสตรีชาวไนจีเรียออกไปทำงานนอกบ้านมากขึ้น แต่เนื่องจากผู้บริโภคส่วนใหญ่มีรายได้น้อย ทำให้ราคาเป็นปัจจัยสำคัญในการเลือกซื้อสินค้า โดยผลิตภัณฑ์อาหารพร้อมบริโภคที่มีขนาดเล็กและราคาไม่สูงนักเป็นที่นิยมในตลาดแห่งนี้

อย่างไรก็ตาม ชาวไนจีเรียส่วนใหญ่ให้ความสำคัญกับรายละเอียดของสินค้าเป็นพิเศษ ผู้ผลิตจึงควรระบุรายละเอียดต่าง ๆ ของสินค้าให้เห็นอย่างชัดเจน ขณะที่ชนชั้นกลางของไนจีเรียซึ่งเริ่มมีกำลังซื้อสูงขึ้นได้หันมาบริโภคอาหารเพื่อสุขภาพกันมากขึ้น

2. การนำเข้า ผู้นำเข้าไนจีเรียนิยมนำเข้าผลิตภัณฑ์อาหารที่มีบรรจุภัณฑ์ขนาดเล็ก เหมาะสำหรับการใช้เพียงครั้งเดียว รวมทั้งนำเข้าวัตถุดิบและส่วนประกอบของผลิตภัณฑ์อาหารบางประเภท เช่น เครื่องดื่มพร้อมชงและเครื่องปรุงรสเพื่อนำไปแปรรูปและบรรจุหีบห่อใหม่ ส่วนอาหารนำเข้าเสียง่ายมักนำเข้าในลักษณะอาหารแปรรูปบรรจุในบรรจุภัณฑ์ที่สามารถรักษาคุณภาพได้ดีโดยไม่ต้องแช่เย็น

3. ช่องทางการจำหน่าย ผู้มีบทบาทสำคัญที่สุดในการจำหน่ายผลิตภัณฑ์อาหารสู่ตลาดไนจีเรีย คือผู้นำเข้าหรือผู้แทนจำหน่ายสินค้า ก่อนจะกระจายสินค้าต่อไปยังผู้ค้าส่งและผู้ค้าปลีกจนถึงมือผู้บริโภคชาวไนจีเรีย ทั้งนี้ การจำหน่ายผลิตภัณฑ์อาหารในตลาดค้าปลีกของไนจีเรียแบ่งได้เป็น 3 ช่องทางคือ

- **ตลาดแบบดั้งเดิมหรือกลุ่มขายสินค้าแผงลอยในพื้นที่เปิดขนาดใหญ่** เป็นช่องทางการค้าปลีกที่สำคัญที่สุด ครองส่วนแบ่งตลาดสูงกว่าร้อยละ 64 ของยอดจำหน่ายผลิตภัณฑ์อาหารทั้งหมดในไนจีเรีย มีจำนวนราว 2,500 แห่งทั่วประเทศ ส่วนใหญ่ตั้งอยู่ในพื้นที่ชนบท มียอดขายเฉลี่ยราว 4 ล้านดอลลาร์สหรัฐ/ปี/แห่ง

- **ร้านสะดวกซื้อ** ครองส่วนแบ่งตลาดราวร้อยละ 35 มีจำนวนมากถึง 200,000 แห่งทั่วประเทศ ส่วนใหญ่ตั้งอยู่ในเขตเมือง มียอดขายเฉลี่ยราว 23,000 ดอลลาร์สหรัฐ/ปี/แห่ง

- **ซูเปอร์มาร์เก็ต** มีส่วนแบ่งตลาดไม่ถึงร้อยละ 1 มีจำนวนราว 100 แห่งทั่วประเทศ ตั้งอยู่ในเขตเมืองทั้งหมด มียอดขายเฉลี่ยราว 1.4 ล้านดอลลาร์สหรัฐ/ปี/แห่ง ทั้งนี้ ซูเปอร์มาร์เก็ตอาจเป็นผู้นำเข้าผลิตภัณฑ์อาหารเพื่อจำหน่ายเองโดยตรงหรือเพื่อจำหน่ายต่อไปยังซูเปอร์มาร์เก็ตและผู้ค้าส่งรายอื่น

4. ระเบียบการนำเข้า ที่สำคัญ อาทิ

- **การจดทะเบียนสินค้า** ไนจีเรียกำหนดให้ผู้ผลิตต้องยื่นเรื่องขอจดทะเบียนสินค้าอาหารกับ National Agency for Food and Drug Administration and Control (NAFDAC) ซึ่งทำหน้าที่ตรวจสอบสินค้าประเภทอาหาร เวชภัณฑ์ เครื่องสำอาง และเคมีภัณฑ์ โดยครอบคลุมทั้งสินค้าที่ผลิตในประเทศและสินค้านำเข้า แต่ในกรณีสินค้านำเข้า ผู้ผลิตต้องแต่งตั้งให้ผู้นำเข้าหรือผู้จำหน่ายสินค้าในไนจีเรียเป็นตัวแทนยื่นเรื่องจดทะเบียนสินค้ากับ NAFDAC แทนตน ใช้เวลาราว 1-2 เดือน

รัฐ...โอกาสที่ไมควรมองข้าม

ในการดำเนินการตั้งแต่การจัดส่งสินค้าตัวอย่างจนได้รับเลขทะเบียน
สินค้าจาก NAFDAC

- **การปิดฉลากสินค้า** ผู้ผลิตผลิตภัณฑ์อาหารควรปิดฉลาก
สินค้าเป็นภาษาอังกฤษ ในกรณีที่เป็นอย่างอื่นต้องมีคำแปลภาษา
อังกฤษกำกับควบคู่หรือแนบมาด้วย NAFDAC กำหนดให้ฉลากสินค้า
ต้องระบุรายละเอียดสำคัญต่างๆ เช่น ชื่อสินค้า (ต้องพิมพ์ตัวเข้ม)
ที่อยู่ และประเทศผู้ผลิต วันที่ผลิต วันที่หมดอายุ เลขที่จดทะเบียน
ของสินค้านั้น หมายเลขรุ่นของสินค้า น้ำหนักสุทธิโดยใช้ระบบเมตริก
ในการชั่ง ตวง และวัดสินค้า วัตถุประสงค์ที่ใช้ในการผลิต และสีเจือปน
อาหาร

รัสเซีย : โอกาสของนักลงทุนไทย

รัสเซียเป็นตลาดขนาดใหญ่ด้วยจำนวนประชากรราว 143 ล้านคน มากเป็นอันดับ 9 ของโลก ประกอบกับรัฐบาลมีนโยบายส่งเสริมการลงทุนด้วยการให้สิทธิประโยชน์ต่างๆ ทำให้นักลงทุนต่างชาติสนใจเข้าไปลงทุนในรัสเซียเพิ่มขึ้นเป็นลำดับ

The Economist Intelligence Unit (EIU) สำนักเศรษฐกิจชั้นนำของสหราชอาณาจักรรายงานว่า ในปี 2548 รัสเซียมี**เงินลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศไหลเข้า** (Foreign Direct Investment Inflows: **FDI Inflows**) เพิ่มขึ้นกว่าร้อยละ 30 จากปีก่อนเป็น 16,700 ล้านดอลลาร์สหรัฐ สูงที่สุดในภูมิภาคยุโรปตะวันออกและ CIS โดยพื้นที่ที่นักลงทุนต่างชาติเข้าไปลงทุนกันมากได้แก่ กรุงมอสโก เมืองหลวงของรัสเซีย, เกาะ Sakhalin ทางตะวันออกของประเทศ เป็นต้น

ธุรกิจไทยที่น่าจะมีโอกาสในรัสเซีย

1. **ธุรกิจร้านอาหารไทย** เศรษฐกิจของรัสเซียเติบโตอย่างต่อเนื่อง ส่งผลให้ชาวรัสเซียมีฐานะดีขึ้นและนิยมออกไปรับประทานอาหารนอกบ้านเพิ่มขึ้น โดยเฉพาะผู้ที่อาศัยอยู่ในกรุงมอสโก โดยอาหารไทยเริ่มเป็นที่นิยมมากขึ้นเนื่องจากเป็นอาหารที่ไม่เลี่ยน แต่ขณะเดียวกันชาวรัสเซียไม่นิยมอาหารเผ็ดจัด ทั้งนี้ ปัจจุบันโรงแรมขนาดใหญ่ในรัสเซียหลายแห่งได้เพิ่มรายการอาหารไทยในเมนูอาหาร นอกจากนี้จะสะท้อนให้เห็นว่าอาหารไทยได้รับการยอมรับแล้ว ยังเป็นการช่วยประชาสัมพันธ์อาหารไทยให้เป็นที่รู้จักมากขึ้นด้วย

ทางการรัสเซียอนุญาตให้ชาวต่างชาติเข้าไปลงทุนในธุรกิจร้านอาหารได้ทั้ง 100% แต่ต้องให้ความสำคัญกับการคุ้มครองผู้บริโภคค่อนข้างมาก การทำอาหารแต่ละจานต้องมีมาตรฐานเดียวกันเพื่อไม่ให้ร้านค้าเอาเปรียบผู้บริโภค ทั้งนี้ เจ้าหน้าที่กระทรวงสาธารณสุขของรัสเซียจะเข้าตรวจร้านอาหารเป็นประจำ

ดังนั้นเพื่อส่งเสริมให้ร้านอาหารไทยในรัสเซียมีมาตรฐานเดียวกันและอาหารมีรสชาติอร่อยตามแบบฉบับเฉพาะของอาหารไทยแท้ๆ กระทรวงพาณิชย์ของไทยได้มอบหมายให้สำนักงานส่งเสริมการค้าในต่างประเทศ ณ กรุงมอสโกจัดอบรมและสาธิตการปรุงอาหารไทย รวมทั้งการแกะสลักผักและผลไม้ ผู้ที่เข้ารับการอบรมครบหลักสูตรจะได้รับประกาศนียบัตรประกาศเกียรติคุณ (Certificate of Merit)

ซึ่งได้รับการตอบรับเป็นอย่างดีจากร้านอาหารไทยและโรงแรมในรัสเซีย ขณะที่ร้านอาหารไทยในกรุงมอสโกส่วนใหญ่นิยมจ้างพ่อครัวและแม่ครัวจากประเทศไทยไปทำงาน

2. ธุรกิจสปา ปัจจุบันชาวรัสเซียมีกำลังซื้อเพิ่มขึ้น จึงหันมาให้ความสนใจสุขภาพและความงามมากขึ้น ประกอบกับรัสเซียเป็นประเทศที่มีอากาศหนาวเย็นเกือบตลอดทั้งปี ทำให้ชาวรัสเซียมีโอกาสเลือกทำกิจกรรมด้านสันทนาการต่างๆ ได้ไม่มากนัก **สปาจึงเป็นหนึ่งในกิจกรรมที่ได้รับความนิยมโดยเฉพาะในกลุ่มชาวรัสเซียฐานะดีในเมืองใหญ่ เช่น กรุงมอสโก** โดยธุรกิจสปาส่วนใหญ่จะให้บริการนวดเพื่อสุขภาพควบคู่ไปด้วย นอกจากนี้ ศูนย์ฟิตเนสบางแห่งเปิดให้บริการสปาด้วย ทำให้ธุรกิจสปาในรัสเซียเริ่มแพร่หลายมากขึ้น

รู้...โอกาสที่ใครของมัน

ชิลี : ตลาดส่งออกของไทย

ชิลีเป็นตลาดการค้าที่น่าสนใจแห่งหนึ่งในภูมิภาคลาตินอเมริกา รัฐบาลชิลีเน้นการส่งออกเป็นผู้นำการเติบโตทางเศรษฐกิจ จึงมีนโยบายส่งเสริมการค้าเสรีกับนานาประเทศอย่างต่อเนื่องทั้งในลักษณะ ทวิภาคีและพหุภาคี อาทิ การทำเขตการค้าเสรี (Free Trade Area: FTA) กับสหรัฐฯ และญี่ปุ่น การลงนามในความตกลงทางการค้าร่วมกับ เกาหลีใต้และกลุ่ม MERCOSUR* เป็นต้น ปัจจัยเหล่านี้เกื้อหนุนให้ เศรษฐกิจชิลีเติบโตอย่างคึกคักมีเสถียรภาพ ประชากรมีรายได้เฉลี่ย/คน/ปีเพิ่มขึ้นต่อเนื่องเป็นราว 8,900 ดอลลาร์สหรัฐฯในปี 2549

* MERCOSUR (Mercado Común del Sur) หรือตลาดร่วมแห่งอเมริกาใต้ (Southern Common Market) ก่อตั้งขึ้นในปี 2534 ปัจจุบันมีสมาชิก 5 ประเทศ ได้แก่ บราซิล อาร์เจนตินา ปารากวัย อุรุกวัย และเวเนซุเอลา

The World Economic Forum จัดอันดับให้ชิลีเป็นประเทศที่มีศักยภาพทางเศรษฐกิจมากที่สุดในภูมิภาคลาตินอเมริกาประจำปี 2549-2550 ส่วนหนึ่งเป็นผลจากชิลีมีระบบโครงสร้างพื้นฐานทางเศรษฐกิจที่ครบครันและมีประสิทธิภาพ โดยเฉพาะศักยภาพในการเป็นศูนย์กลางการกระจายสินค้าต่อไปยังประเทศต่างๆ ในภูมิภาคลาตินอเมริกา โดยมีศูนย์กลางอยู่ที่ท่าเรืออิกิเก้ (Iquique Port) ทางตอนเหนือของประเทศ โกลีซายแดนเปรู

ชิลีตั้งอยู่ห่างจากไทยค่อนข้างมาก ทำให้ต้องใช้เวลาในการเดินทางนานและมีต้นทุนการขนส่งสูง อีกทั้งผู้ประกอบการไทยยังมีข้อมูลเกี่ยวกับตลาดชิลีค่อนข้างน้อย รวมทั้งความไม่คุ้นเคยทั้งในด้านวัฒนธรรมและภาษา (ชิลีใช้ภาษาสเปนเป็นภาษาประจำชาติ) ในช่วงที่ผ่านมาการค้าระหว่างไทยกับชิลีจึงมีมูลค่าค่อนข้างน้อย อย่างไรก็ตาม ในปีที่ผ่านมามูลค่าการส่งออกของไทยไปชิลีขยายตัวสูงกว่า 100%

สินค้าไทยที่มีศักยภาพในตลาดชิลี

1. รถยนต์ อุปกรณ์ และส่วนประกอบ ปัจจุบันมีผู้ผลิตอุปกรณ์และส่วนประกอบรถยนต์ รวมถึงการประกอบรถยนต์ในชิลีเพียงไม่กี่ราย ส่วนใหญ่เป็นผู้ประกอบการจากยุโรปและสหรัฐฯ สินค้าที่ผลิตจึงมีราคาค่อนข้างสูง อย่างไรก็ตาม ผู้ผลิตมักใช้ชิลีเป็นฐานการผลิตและประกอบรถยนต์เพื่อส่งออกต่อเท่านั้น

รัฐ...โอกาสที่ไมคอสองขาบ

ขณะเดียวกัน ตลาดภายในของชิลียังมีความต้องการใช้รถยนต์ และอุปกรณ์ที่มีราคาไม่แพงและมีคุณภาพอีกมาก โดยเฉพาะรถกระบะ และรถบรรทุกขนาดเล็กเพื่อใช้ในอุตสาหกรรมเหมืองแร่และอุตสาหกรรมหนักอื่นๆ ภายในประเทศ

นอกจากนี้ รถยนต์ขนาดเล็กประหยัดพลังงานและเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม (Eco Car) กำลังเป็นที่นิยมในชิลี เนื่องจากชาวชิลีเริ่มหันมาคำนึงถึงความคล่องตัวในการขับขี่และใส่ใจกับการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมมากขึ้น อีกทั้งรัฐบาลชิลีมีการออกกฎหมายควบคุมมลภาวะ (Emission Regulations) อย่างเข้มงวดมากขึ้นด้วย โดยห้ามนำเข้ารถโดยสารใช้แล้ว

ปัจจุบันรถยนต์ อุปกรณ์ และส่วนประกอบเป็นสินค้าส่งออกสำคัญอันดับ 2 มีสัดส่วนกว่าร้อยละ 30 ของมูลค่าการส่งออกทั้งหมดของไทยไปชิลี ขณะที่ชิลียังมีความต้องการนำเข้ายานยนต์อีกมาก จึงอาจเป็นโอกาสดีที่ผู้ประกอบการไทยจะขยายการส่งออกรถยนต์ไปยังตลาดชิลีเพิ่มมากขึ้น

2. เครื่องใช้ไฟฟ้า เฟอร์นิเจอร์ และของตกแต่งบ้าน ปัจจุบันชาวชิลีนิยมสร้างครอบครัวเดี่ยวมากขึ้น อีกทั้งเศรษฐกิจที่เติบโตดีทำให้ประชากรมีกำลังซื้อสูงขึ้น ประกอบกับชาวชิลีมีนิสัยชอบปรับปรุงและเปลี่ยนแปลงที่อยู่อาศัยของตน ทำให้มีการจับจ่ายใช้สอยเพื่อซื้อเฟอร์นิเจอร์และของตกแต่งบ้านเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง โดยนิยมเฟอร์นิเจอร์และของตกแต่งบ้านที่มีเอกลักษณ์เฉพาะตัวหรือเป็นของเก่า

อาทิ ตู้ไม้อิโบลอนและเฟอร์นิเจอร์หวายเทียม รวมถึงของตกแต่งที่มี ดีไซน์แปลกตา

เครื่องใช้ไฟฟ้าที่นิยมมักเป็นเครื่องใช้ไฟฟ้าที่อำนวยความสะดวกต่าง ๆ ภายในบ้าน อาทิ เครื่องซักผ้าและเครื่องอบผ้า ซึ่ง ไทยครองตลาดในชิลีมากเป็นอันดับ 1 หรือราวร้อยละ 30 ของ มูลค่าการนำเข้าสินค้าประเภทนี้ทั้งหมดของชิลี นอกจากนี้ยังมี เครื่องรับวิทยุและโทรทัศน์ คอมพิวเตอร์ เป็นต้น

ชาวชิลีมักซื้อสินค้าคุณภาพปานกลางและราคาไม่แพงนัก อีกทั้งยังชอบซื้อสินค้าที่มีรูปแบบใหม่ๆ อยู่เสมอ ทำให้สินค้าที่วางจำหน่าย ในร้านค้าหรือห้างสรรพสินค้าทั่วไปในชิลีมีอายุเพียง 3 เดือนเท่านั้น โดยผู้จำหน่ายสินค้าในชิลีมักส่งสินค้าในแต่ละครั้งจำนวนไม่มากนัก แต่บ่อยครั้ง เพื่อไม่ให้สินค้าค้างสต็อกและล้าสมัย

3. สิ่งทอและเครื่องนุ่งห่ม แม้ว่าปัจจุบันไทยจะครองส่วนแบ่งตลาด สิ่งทอและเครื่องนุ่งห่มในชิลีเพียงร้อยละ 1 ของทั้งหมด แต่มีสินค้า บางรายการที่ไทยมีโอกาสขยายตลาดในชิลีได้อีกมาก อาทิ ผ้าลายปัก และผ้าดักลูกไม้ เนื่องจากชาวชิลีนิยมสวมใส่เสื้อผ้าดักหรือเสื้อผ้า ที่มีลวดลายสวยงาม

นอกจากนี้ยังมีสินค้าบางรายการที่ไทยสามารถครองส่วนแบ่ง ตลาดในชิลีได้มากกว่าร้อยละ 10 อาทิ ด้ายฝ้าย ด้ายใยवासสังเคราะห์ ด้ายใยสังเคราะห์ และถุงเท้าเด็กดัก

รู้...โอกาสที่ใครของมัน

อย่างไรก็ตาม ผู้ส่งออกไทยที่ต้องการขยายตลาดสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่มในซีอีควรเน้นสินค้าระดับบนที่มีคุณภาพสูง เพื่อให้สามารถแข่งขันกับสินค้าจีนที่มีคุณภาพต่ำกว่าได้ เนื่องจากจีนเป็นผู้นำตลาดสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่มในซีอีขณะนี้